

РЕШЕНИЕ

№ 4925

гр. София, 06.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **7874** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от И. С. Б. от [населено място], чрез пълномощника си адв. А. от САК, срещу мълчалив отказ на областен управител на област С. за извършване на обстоятелствена проверка за удостоверяване за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот с идентификатор № 68134.1978.1339 и заверка на молба-декларация за относно имота, по заявление вх. № ОА23-4513/16.06.2025 г., подадено от жалбоподателя.

С решение № 33330/13.10.2025 г., по настоящето дело, съдът е отменил мълчаливия отказ на областен управител на област С. за извършване на обстоятелствена проверка за удостоверяване за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот с идентификатор № 68134.1978.1339 и заверка на молба-декларация за относно имота, по заявление вх. № ОА23-4513/16.06.2025 г. и е върнал делото като административна преписка на областен управител на област С. за изпълнение на дадените в настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С решението, ответникът е осъден да заплати на И. С. Б., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], сумата от 1010,00 лв., направени по делото разноски. В мотивите по отношение на разноските е посочено, че се претендират разноски за държавна такса в размер 10 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата /ЗА/, с договорено възнаграждение с основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА. Поради това, съдът е определил възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, а именно минималния размер от 1000 лв., който е съобразен и с фактическата и правна сложност на делото. Поради което, съдът е приел, че на жалбоподателя се дължат разноски общо в размер на 1010 лева.

Решението е влязло в сила на 31.10.2025 г.

С определение № 36537/06.11.2025 г. съдът е оставил без уважение частна жалба, имаща характер на молба за изменение на решение № 33330/13.10.2025 г., постановено по адм.д. № 7874/2025 г. на АССГ, в частта за разноските, подадена от процесуалния представител на областен управител на област С.. Определението е оставено в сила с определение № 297/13.01.2026 г. по адм.д. № 11870/2025 г. на ВАС, III отд.

С молба от 15.01.2026 г., процесуалният представител на жалбоподателят е направил искане за поправка на очевидна фактическа грешка в решение, тъй като е направено искане за присъждане на разноси по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 от ЗА в полза на адв. А., за оказана от него правна помощ на негов близък, а с решението съдът е присъдил разноските в полза на жалбоподателя. Поради това моли да се поправки допуснатата неточност и разноските за адвокатско възнаграждение да се присъди на адв. А..

Молбата е съобщена на ответната страна, с разпореждане от 16.01.2026 г.

В предоставения 7-мо дневен срок, ответникът не е взел становище.

Съдът приема, че е налице очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 175 АПК, тъй като вместо да присъди разноските за адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3, пр. 2 от ЗА на адв. А., който е оказал безплатната правна помощ, ги е присъдил на жалбоподателя. Съгласно чл. 175, ал. 1 от АПК съдът освен по искане на страна също и по свой почин може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. По смисъла на горната разпоредба очевидна фактическа грешка е всяко несъответствие между действително формираната, истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението, както и в случаите на очевидна техническа грешка. Доколкото разноси се присъждат на страна, само ако са представени доказателства, че такива са направени, както и, че по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА се присъждат разноси за възнаграждение на адвоката, оказал безплатна правна помощ, то и като е присъдил разноси за адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ, в полза на жалбоподателя, съдът е допуснал очевидна фактическа грешка, която следва да бъде поправена.

Предвид изложеното следва да се приеме, че се касае за допуснатата очевидна фактическа грешка, допусната в решение № 33330/13.10.2025 г. по адм.д. № 7874/2025 г., която следва да бъде поправена по реда на чл. 175 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 175 АПК, С. град, II отд., 59 състав

Р Е Ш И :

ДОПУСКА ПОПРАВКА на очевидна фактическа грешка, допусната в решение № 33330/13.10.2025 г. по адм.д. № 7874/2025 г., като ВМЕСТО

ОСЪЖДА Областна администрация на област С., с адрес: С., 1000, [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА И. С. Б., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], сумата от 1010,00 лв., направени по делото разноси.
ДА СЕ ЧЕТЕ

ОСЪЖДА Областна администрация на област С., с адрес: С., 1000, [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА И. С. Б., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], сумата от 10,00 лв., направени по делото разноси.
И

ОСЪЖДА Областна администрация на област С., с адрес: С., 1000, [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА адв. М. А., с личен номер [ЕГН], сумата от 1000,00 лв., за оказана безплатна правна помощ по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от получаване на съобщението пред ВАС.

Препис от определението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: